

català - español

UNIVERSITAT POMPEU FABRA

MINIPUT 2002

De l'11 al 14 de novembre del 2002
Auditori de l'edifici Balmes (IDEC), Universitat Pompeu Fabra
Balmes, 132
Barcelona

Presentació

Programa

Organització

Auditori edifici Balmes (IDEC-UPF). Balmes, 132. Barcelona. **De 18.00 a 21.00 hores**

Dilluns 11 de novembre

PRESENTACIÓ DE L'ACTE. Aquesta sessió començarà a les 17:00

ELS TABÚS JA NO SÓN EL QUE EREN

Les diverses edicions d'INPUT ens confirmen que "els tabús ja no són el que eren". La televisió ens pot mostrar metges forenses en acció o testimonis de pedòfils, històries sadomasoquistes o incestos. De vegades la televisió va per davant de la societat, i ser a l'avantguarda porta riscos. De vegades, quan la televisió vol fer reflexionar, fa equilibris per la corda fina dels principis poc homogenis i canviants de la societat. En aquesta sessió: mort i sexe pervers i altres violències.

Necrocam. Death on line (Països Baixos, VARA Television, 49')

Una penya d'adolescents bojós pels ordinadors viuen al voltant d'Internet, els xats i els videojocs. La combinació càmera web-mort els suggereix una idea: una càmera dins un taüt per observar la descomposició d'un cadàver a través de la web, amb l'al·licient de poder interaccionar en el procés per accelerar-lo o alentir-lo. Algun voluntari? Sí, tres. Un exercici sobre els límits a Internet i a la televisió. Una nova moral per a un nou mitjà? Un cadàver a Internet, és real o virtual?

Touch (Canadà, Da da Kamera, 30')

Un nen és segrestat i sotmès a abusos durant vuit anys. Quan, finalment, és alliberat, l'ànima continua captiva. Una reflexió sobre el cicle de l'abús, el cercle viciós dels abusadors i la devastació que provoca aquesta violència. Una prova que la televisió pot circular per les aigües pantanoses dels territoris emocionals. Un dramàtic de mitja hora per tractar d'una manera nova un problema antic. Touch: tocar, emocionar.

El factor humano (Euskadi, Kronos, 52')

"Euskadi a los catorce" és un dels primers capítols d'aquest programa informatiu d'Euskadi Telebista que gosa transgredir els tabús i expressar els temes. Adolescents bascos de diversos ambients parlen de política, de sexe i del futur. Tractar obertament sobre la situació d'Euskadi, especialment de la violència i de la fractura social, és una opció valenta que els joves afronten amb naturalitat i sense embuts. Frescor adolescent per expressar les inquietuds de la generació que puja.

Comptarem amb la presència de Dana Nechushtan (directora de Necrocam. Death on

line), Gotzon Bastida (director d'Euskadi a los catorce) i Pello Sarasola (director de programació i de programes a ETB).

Moderaran la sessió: Lurdes Cortès, Àngel Leiro.

Dimarts 12 de novembre

RETRATS ÍNTIMS

Proximitat i sensibilitat són dues coses imprescindibles per fer un "retrat íntim" d'una persona, d'un lloc..., i és el que millor s'expressa en els tres treballs inclosos en aquesta sessió. L'estimació, fins i tot la passió pel retratat, també apareixen en cada pla, en cada enquadrament...

War Photographer (Suïssa, Christian Frei Filmproductions, Swiss TV, 97')

Com es mou, com treballa, què pensa un dels millors fotògrafs de guerra del món? Els autors, que han col·locat una càmera de televisió a la càmera fotogràfica del personatge, fan un seguiment de Jim Nachtwey per diferents conflictes bèl·lics, i es veu en primeríssim terme com capta les millors fotografies. Hi pot haver tanta sensibilitat al voltant de la guerra?

Al marge (dirigida per Óscar Pérez, Catalunya, Gran Angular, 24')

Aquesta obra en dues parts sobre el barri de Can Tunis d'un jove realitzador mostra de quina manera la proximitat, la paciència, el temps dedicat, el rigor en l'enquadrament, esdevenen armes decisives per als nous documentalistes. El missatge és: ningú no pot filmar aquesta realitat de la mateixa manera com ho fa el director. Aquesta convicció és la força major d'aquest tipus de cinema del real, amb gran modèstia de producció, però on la implicació del cineasta amb la realitat que filma esdevé única. Aquest film va ser emès en el programa *Gran Angular* de Televisió Espanyola, un dels espais des d'on s'està impulsant el documentalisme jove.

Solo (Catalunya, producció final del màster internacional d'Animació Audiovisual de la UAB, 3'14")

Tres joves estudiants reflecteixen en aquesta peça la solitud a través de l'animació. Una soledat emmarcada en l'objectiu d'una càmera, vincle únic d'un vellet amb el món real. És a través de les seves fotografies que es construeix un món perfecte, fins al dia que el que intenta capturar són, ni més ni menys, que sentiments. L'animació 3D, combinada amb el tractament fotogràfic i la sensibilitat humana, han fet d'aquesta breu peça una història no només entranyable sinó i, per què no, un motiu per a la reflexió.

Comptarem amb la presència de Barbara Müller (assistent de direcció i muntadora de War Photographer), Óscar Pérez (realitzador d'Al marge), i María Calatayud, Isabel Castro, i Ricardo Moyano (realitzadors de Solo).

Moderaran la sessió: Carles Porta i Francesc Pou.

Dimecres 13 de novembre

FRONTERES ENTRE EL DOCUMENTAL I EL DRAMÀTIC. BARREJA DE GÈNERES

Cada vegada més, la mateixa definició de gènere es posa al servei de la seva transgressió. En aquesta sessió ens trobem amb un passat reconstruït (dramatitzat) i amb un present no menys construït (falsejat). La ficció documenta i el documental s'articula sobre una ficció que als ulls de l'espectador, a través dels mecanismes formals i narratius exquisidament construïts del programa, cada vegada es farà més transparent. Només parlarem de gènere si ens és permès excedir-lo.

The Manns: Novel of a century (Part One) (Alemanya, NDR, BR, Arte, ORF, SRG/SF, DRS, 103')

The Manns: Novel of a century divideix en dos capítols el recorregut al llarg de la vida del novel·lista Thomas Mann i la seva família. Una narració en què els testimonis reals dels descendents de l'escriptor i el relat dramatitzat van construir el que va ser la vida d'algú que, com no podia ser d'una altra manera, va acabant sent víctima i heroi d'ell i la seva circumstància. La combinació entre realitat i ficció ens és necessària per reviure un passat sobre el qual la càmera no en guarda testimonis. Present i passat oscil·len gràcies a la dialèctica entre realitat i ficció, dialèctica sense la qual no hagués estat possible reconstruir la història.

People like us: The Vicar (Gran Bretanya, BBC Entertainment, 30')

People like us: The Vicar va un pas més enllà de l'estrictament documental de ficció i proposa obrir la quarta paret a la presència constant del càmera-reporter. Un retrat hilarant de la vida d'un vicari, en què la ironia del guió, la construcció dels personatges principals i secundaris juntament amb la inevitable i inevitable presència de l'*off* porten l'espectador a plantejar-se on rau el protagonisme real de la peça. *The Vicar* aposta per 30 minuts agosarats, intel·ligents i sarcàstics en què forma i contingut es replantegen a si mateixos.

Comptarem amb la presència de John Morton (director, autor i guionista de *People like us: The Vicar*).

Moderaran la sessió: Joan Úbeda i Mercè Camins.

Dijous 14 de novembre

EN SINGULAR

Hi ha programes que es declinen en singular. No hi hem volgut buscar cap relació temàtica que els entrellaci perquè, finalment, el que els dona força és la seva capacitat d'haver creat una traça en la memòria de l'INPUT 2002, independentment de cap altra vinculació modèlica. Programes que ens fan pensar que encara hi ha molt a fer, i a proposar, en territoris que fluctuen entre diferents gèneres.

It's about time (Israel, Karuna Films, Chanel 8, 49')

El temps passa, sí; però sovint sembla que vagi en direcció contrària, enrere. Algunes vegades sembla està fixat a algun lloc entre el passat i el futur, de vegades vola. Agafa alguns israelians: una noieta, un psiquiatre, un nedador olímpic i una parella d'ancians. Pregunta'ls sobre el temps en les seves vides quotidianes i mira quantes preguntes sorgeixen: el temps occidental *versus* el temps de l'Orient Mitjà, temps de guerra, un llarg passat i un nou estat naixent, la incertesa del futur. El film es basa a tornar a començar. Un repic sona regularment. Hem deixat 54 minuts.

Table Manners (Suïssa, PCT Cinéma Télévision Suisse, 30')

Un grup d'amics i relatius es reuneixen en un dinar d'aniversari. Estan menjant, parlant, divertint-se. Llavors algú planteja una endevinalla. Resulta impossible deixar la taula abans d'haver-ne trobat la resposta. El vespre canvia de to. Semblant a un documental, el film et dona la sensació que estàs al bell mig de l'acció. Però com n'havia de ser de dur això per crear aquesta sensació?

Comptarem amb la presència d'Ayelet Menahemi (directora, productora i guionista d'*It's about time*), *Elona Ariel* (codirectora d'*It's about time*) i *Ursula Meier* (directora, autora i guionista de *Table Manners*).

Moderaran la sessió: Jordi Balló i Gemma Larrégola.